

Beslissing op het verzoek om schadevergoeding

Klachtnummer: KC 23-026
Klachtdatum: 24 oktober 2023
Klager: klager
Verweerder: de zorgaanbieder, vertegenwoordigd door de directie
Betreft: Verzoek om schadevergoeding

Verloop van de behandeling van het verzoek

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg Drenthe (de klachtencommissie) behandelt het schadevergoedingsverzoek dat de klager op 24 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beperking van zijn bewegingsvrijheid tijdens zijn verblijf bij de zorgaanbieder. Dit verzoek hangt samen met de klacht die hij hierover indiende. Op 2 november 2023 heeft de klachtencommissie beslist dat deze klacht gegrond was. Reden was dat verweerder niet voldoende had onderbouwd waarom beperking van de bewegingsvrijheid in de periode van 17 oktober tot en met 23 oktober 2023 nodig was om ernstige nadelige gevolgen voor de gezondheidstoestand van klager en strafbare feiten te voorkomen.

Klager heeft de klachtencommissie bij zijn klacht verzocht om schadevergoeding. Omdat het verzoek om schadevergoeding beperkt gemotiveerd is, heeft de klachtencommissie klager in de gelegenheid gesteld om alsnog deze motivering aan te leveren. Op 13 november 2023 heeft de patiëntenvertrouwenspersoon (pvp) klagers verzoek schriftelijk aangevuld. De zorgaanbieder is vervolgens in de gelegenheid gesteld om schriftelijk te reageren op klagers verzoek om schadevergoeding. De zorgaanbieder heeft op 21 november 2023 zijn reactie naar voren gebracht.

De klachtencommissie die het verzoek heeft behandeld bestond uit:

- De heer mr. H. Dontje, voorzitter
- De heer M. Tervoort, psychiater n.p.
- Mevrouw C. van den Broek, verpleegkundige somatische zorg en ouderen psychiatrie

Deze beslissing is uitgewerkt door mevrouw J. Cazemier, waarnemend secretaris.

Bevoegdheid van de klachtencommissie

Bij een klacht als bedoeld in artikel 10:3 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvvgz) kan klager ook om schadevergoeding door de zorgaanbieder verzoeken (artikel 10:11, eerste lid Wvvgz). De Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvvgz) is van toepassing op klager via artikel 9:1 lid 2 Wvvgz.

De klacht gaat over het beperken van de bewegingsvrijheid van klager op grond van artikel 9:9, tweede lid, Wvvgz. Dit artikel is één van de onderwerpen genoemd in artikel 10:3 van de Wvvgz. De klachtencommissie is dus bevoegd om het verzoek te behandelen, voor zover de gestelde schade samenhangt met het verlenen van de verplichte zorg.

Beoordeling

Normschending die is toe te rekenen aan de zorgaanbieder

Klager kan voor schadevergoeding in aanmerking komen, als niet volgens de wettelijke normen is gehandeld (artikel 10:11 Wvvgz). De klachtencommissie beoordeelt eerst of sprake is van een normschending die aan de zorgaanbieder kan worden toegerekend.

In artikel 9:9, tweede lid van de Wvvgz is de mogelijkheid tot het opleggen van beperkingen in het recht op de bewegingsvrijheid van een patiënt in en rond de accommodatie geregeld. Beperkingen in het recht op bewegingsvrijheid in en rond de accommodatie kunnen door de zorgverantwoordelijke worden opgelegd als:

- a. naar het oordeel van de zorgverantwoordelijke van de uitoefening van het recht op de bewegingsvrijheid ernstige nadelige gevolgen moeten worden gevreesd voor de gezondheidstoestand van betrokkene;
- b. dit ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de accommodatie, zoals die in de huisregels is beschreven, of ter voorkoming van strafbare feiten noodzakelijk is.

Een maatregel kan alleen worden opgelegd als daar noodzaak voor bestaat. De onderbouwing van de noodzakelijkheid, namelijk de stelling dat de delict-gevaarlijkheid niet kon worden ingeschat, was volgens de klachtencommissie dan ook onvoldoende. Artikel 9:9, tweede lid, Wvvgz is daarmee geschonden. Dit is toe te rekenen aan de zorgaanbieder.

Schade

Dat er een normschending is, betekent niet automatisch dat er ook altijd een schadevergoeding wordt toegekend. Dat gebeurt alleen als die normschending daadwerkelijk heeft geleid tot schade of benadeling. Met andere woorden, klager moet schade hebben geleden die is veroorzaakt door het beperken van zijn bewegingsvrijheid.

In de schriftelijke onderbouwing noemt de pvp'er dat klager schade heeft geleden en wordt aangevoerd dat hij immateriële schade heeft geleden die zou bestaan uit dat het vertrouwen van klager in het team een deuk heeft opgelopen, rusteloze nachten en veel stress waarvan hij moeilijk kan herstellen. Ook is het contact met zijn moeder moeizaam en ook met zijn vriendin. Daarnaast ervaart klager veel onrust en angst rondom het studeren.

Klager geeft zelf onder meer het volgende aan:

Het vertrouwen in het team heeft een deuk opgelopen, waardoor ik het ingewikkelder vind om mezelf open te stellen of het vertrouwen te voelen dat de ander daar verstandig en zorgvuldig mee omgaat. In de week dat mijn vrijheden zijn beperkt onder dwang, ervaarde ik rusteloze nachten, veroorzaakte dit veel stress en is het mij niet meer gelukt hier goed van te herstellen. Als ik in een discussie verzeild raak, kan het zo maar gebeuren dat bij terugkomst van een verlof mijn vrijheden weer worden beperkt middels dwang. Een situatie heeft zich al voorgedaan, dat ik in de ochtend, in een discussie verzeild raakte, dit ontstond door een miscommunicatie, maar mijn volledige dag stond in het teken van stress, slechte concentratie en angst dat als ik terug zou komen, hetzelfde zou gebeuren als eerder.

De klachtencommissie kan zich voorstellen dat klager stress en rusteloze nachten heeft ervaren van de beperking van zijn bewegingsvrijheid en het vertrouwen tussen klager en zijn behandelaren onder meer door de beslissing geschaad is. Het is daarom voldoende aannemelijk dat klager daadwerkelijk schade heeft geleden.

Hoogte schadevergoeding

Artikel 10:11, vierde lid van de Wvggz bepaalt dat de klachtencommissie een billijke schadevergoeding vaststelt.

Als bedrag wordt door de pvp een vergoeding van € 800,00 begroot.

Verweerder geeft aan dat het erg vervelend is er sprake is van wantrouwen en een breuk in de samenwerking. Er wordt volgens verweerder op dit moment met het team gekeken hoe de samenwerking kan worden hersteld. Het bedrag dat klager noemt staat volgens verweerder niet in verhouding met de gestelde schade van klager en de duur waarin hij is beperkt. Verweerder verzoekt om de hoogte van de schadevergoeding naar beneden vast stellen en acht een schadevergoeding van € 125,00 billijk gelet op de omstandigheden.

De klachtencommissie vindt in dit geval een vergoeding van € 200 voor de ervaren gevoelens van stress en de rusteloze nachten billijk. Een schadevergoeding laat zich slechts naar billijkheid schatten en een dergelijke schatting behoeft in beginsel geen nadere toelichting (vgl. de uitspraak van de Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:994). Wel zal de klachtencommissie ingaan op omstandigheden die zij relevant heeft gevonden.

De klachtencommissie stelt vast dat klager in de onderbouwing van de pvp veel omstandigheden aanhaalt, zoals de angst voor toekomstige maatregelen, de ontwikkeling van de therapeutische relaties met specifieke behandelaren, en het omgaan met impliciet wantrouwen van behandelaren. De klachtencommissie acht deze omstandigheden enigszins gezocht en ziet hierin geen redenen om een hogere schadevergoeding toe te kennen.

Daarnaast overweegt de klachtencommissie dat klager zelf een aandeel heeft gehad in de situatie zoals die zich heeft voorgedaan, door het downloaden van datingapps en hierin de eerste instantie niet eerlijk over zijn. Dit waren delict risicofactoren. Hier wordt in de onderbouwing van de pvp niet op ingegaan. Hoewel de klachtencommissie van oordeel was dat de onderbouwing van de noodzakelijkheid van de beslissing onvoldoende was, begrijpt de klachtencommissie tegelijkertijd dat de behandelaren iets wilden doen naar aanleiding van het downloaden van datingapps en hierin de eerste instantie niet eerlijk over zijn, omdat dit verband hield met klagers delict scenario.

Beslissing

De klachtencommissie besluit tot toewijzing van klagers verzoek om schadevergoeding met een bedrag van € 200.

Deze beslissing is genomen op 5 december 2023 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, de heer M. Tervoort en mevrouw C. van den Broek, in aanwezigheid van de waarnemend secretaris, mevrouw J. Cazemier.

Beroepsmogelijkheid

Tegen deze beslissing kunnen verzoeker en verweerder binnen zes weken een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank (artikel 10:7 van de Wvggz).

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

.....
W. Krol
Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op d.d. 7 december 2023 verstuurd aan klager, pvp, verweerder, de directie, de geneesheer-directeur en de inspectie.